

גשר אחד יותר מדי?

היה ההפתעה המוחלטת שבה תפס את הגרמנים. היתה זו, בראש ובראשונה, הצלחה של "ביטחון שדה".

מיד אחרי המלחמה נקשר קרב ארני היים באגדה — שמצאה לה ביטוי גם בפירוטמים שונים שלפיה הוסגר סוד המיבצע וכן מקום אזורי-ההגנה של חי בריטים לגרמנים, עלי-די בוגד מחברי המחזרת ההולנדית בשם לינדמאנס, שהיה ידוע — בגלל מימדיו גופו ואולי גם עיסוקי הנשים (המגושמים?) שלו — בכינוי "קינג-קונג". סופו של לינדמאנס, אשר נתפס הודה בבגידתו, שלאחר המלחמה, בכלאו, שיכנעו מישהו להתאבד יחד. מצי אום במיטה מלאים בכדורי-שינה, אשר סיפקה הגברת (הוא מת, היא ניצלה).

סיפור קינג-קונג בא אולי לספק הסבר למחלק, שהוליד את ה"אילן" הגדול היד מכריע של "גיהשוק"; והוא הגעתם ל"איזור ארנהיים, באופן מפתיע, של שתי דיביזיות-פאנצר — מדוללות וחבולות מאד, אך בכל זאת עם טנקים ומסוגלות ללחום. האמת הפרוזאית היתה, שכוחות אלו הובאו לארנהיים כשטח עורפי נוח, כדי להתארגן ולהצטייד מחדש. תוך כדי שימשו גם כעתודה בעומק, למיקרה (שממנו חשש הפיקוד הגרמני) של נחיתה ימית נוספת בחופי הולנד.

כתוצאה ממהלך לא-צפוי זה, שבוצע ימים ספורים לפני "גן השוק" — והוכחז רק חקיקת, ועד כן לא היה די בנידויים לערער את "הקונספציה" של פיקוד בעלות-הברית, כדבר מיושנים וחולשתם של הגרמנים בארנהיים — נתקדו הצנחנים הבריטיים, בהפתעה גמול רח להם, בכוח גרמני, שהיה רק לא רק גדול יותר משחשבו, אלא גם משוריון, שעה שהם לקו מאד בכושר ה"ג"ט שלהם.

מילחמת האס-אס

הימצאותם המפתיעה של כוחות גרמנים באיזור ארנהיים הפכה לגורם שהכריע את הכף, משום שגם בשלב מאוחר זה של המלחמה עדיין לחמו הגרמנים ביכולת הבתעוזה רבה, ועדיין היו יריב קשה-לפיצוח ומסוכן, על אף שהי מפלה הודאית נשקפה לאירחוק ולמרות נחיתותם הכמותית הדמיונית.

(צה"ל לא נדרש מעולם לדחום מוד הערבים כיוחסיות, שהיו אף דומים להללו, כמ הת"י ייצבו הגרמנים נגד בעלות-הברית והרוסים, כי 5'1944, ולרוב כהציחה טאקטיקלית רבה; אלא למזלנו, כבר לא היה בידם לתר, גמה גם להצלחה אימטרטנית. זה, כאיזכור לטובת הצניעות והפרור פורציות).

מייד לכשהצטיירו ממדיה הראשוניים של הפעולה המוססת, ולמרות שלא היו בכונים כלל, לא חזמית ולא נפשית ותיכונות, להתקפת כוח, לא איבדו המרפקים הגרמניים את עשתונותיהם, את תוקפנותם המסורתית ואת כושרי האיל-תור והניהול המהירים שלהם. אנו — וגם הסרט — עוסקים בעיקר במה שעשו בעלות-הברית, אבל לפי כל קנה-מידה מיקצועי, הגיסורים האמיתיים של "גן-

ידעות המודיעין באו במאוחר, ולכן לא יכלו לשנות את הקונספציה

השוק" והראויים (אובייקטיבית) לחוב הי שבחים בהקשרו, הם דווקא הגרמנים, אמיתה זו איננה זוכה לחשיפה ולהד-גשה הראויות לה, בהיסטוריות הצבאיות השונות עקב שתי סיבות. האחת, שכשרי-ביצוע מיקצועי עילאי — הרבה מעל לסטנדרדים המוכרים לנו ושאונו כה רגילים, ברוב בורות ושחיתות, להתפאר בהם — היה הדבר הרגיל, המצוי פה כמובן מאליה, בצבא הגרמני ובלתי מת.

(המשך בעמוד 36)

(המשך מעמוד 25)

אפיין ניהול הלחימה הבריטי — בכל הי-דרגים, אבל במידה גדלה והולכת, ככל שהדרג היה נמוך יותר — בחששנות ובזיירות יחסיות, מתוך רצון להימנע מסיכוי נים ומאבדות מיותרים. מאליו יובן, כי בחשבון סופי וכימעט תמיד, היה מחיר החששנות גבוה — מכל הבחינות, כולל שיעור זכמות האבדות — ממחר התעוזה. אמנם הבריטים הם שיערו וגם איפיוו והדגימו את המושג, "קרב של חיילים", אך, שלא בכמילחמת-קורים — או כמילחמות צה"ל — יש יסוד מספיק לקביעת לרדי-הארט כי כי-שלב זה של המלחמה, בזירה הי-

התיכונן ואיכות עבודת-המטה רשמו את הפרק המזהיר ביותר של "גן-השוק"

אירופית, היתה איכות הדרג הי כריטי הכביר, בתחומו, גבוהה מזו של הדרגים הנמוכים, בתחומם.

במיקרה שלפנינו, אכן נראה כי הלחימה הבריטית נשענה על האומץ, העיקשות, קור-הרוח והמישמעת האופייניים לגזע זה, בתוספת המומחיות הטכנית והנסיון המע-שי שנצבר, יותר מאשר על תנופה, תעוזה ורמה מיקצועית גבוהה בדרג-הביצוע הי-טאקטיים.

יותר להנחה, כי אילו הוטלה אותה הבקעה על אחת מדיביזיות השיריון של פטון — או אילו תקפה שם עוצבת טנקים ישראלית רגילה — היה "גן-השוק" משיג את מטי-רתו.

אך הרחבנו מעט בנקודה זו כדי להאיר היבט, שבדרך-כלל איננו זוכה לתשומת-הלב ולייחוס-המישקל הנכונים, ועל הקו-רא לחזור לפרפורציות הנכונות; בסך-הכל, פעל השיריון הבריטי בארחה תקין, והטענה כלפי מוסתכמת בכך, שלא התע-לה, בשעה שהדבר התאים ונדרש; אך ה"אלו" האחרים אשר ניתן לאתרם בי-מיבצע זה, השפעתם הקונקרטיה היתה רבה וחשובה יותר.

סיפור קינג-קונג

ב-17 בספטמבר 1944 — שלושה-עשר ימים לפני הנחיתה בנור-מדיה המריאו כ-1000 מפציצים לתקוף את כל מרכזי הנימ החיוניים, הממוקמים לאורך נתיב טיסת ארמדת-האוויר, כ-1200 מטוסים-קרב הבטיחו שמיים נקיים, וגם תקפו מטרות-נקודה של הקרקע. 1500 מטוסים-תובלה, כשליש מהם (500) גוררים דאונים, נשאו את גל המוטסים הראשון. סריהכל הונחתה, בכל הגלים 35,000 איש, כ-5,000 גיחות של מטוסים-תובלה (בסבי-ביום) ו-2,500 גיחות (חד-פעמיות) של דאונים.

היה זה ציהאוויר הנדוד ביותר שרוכזו למשימה אחת, בזמן מן הי-זמנים.

גם מנקודת-הראות הכמותית גרידא, היה המיבצע מלאכת-מחשבת. חברו בה תפיסה מיבצעית אורתודוקסית-בתכלית, אך נכז-נה — כלומר, נועזת-ביותר באופיה ויר-צרת-הפתעה — שחברה לעבודת-מטה בי-איכות "גרמנית" ולכן יכלה לצאת לפועל, בתנאים של לחץ-זמן (שבעה ימים ביל-בד, בין מתן הפקודה לארמיה המוססת ובין ייסוף-ה"ע") ולמרות גדול-הכוחות, ור-ריבויים ומורכבותן יוצא-הדופן של הי-בעיות ושל התאימותם. כל זאת, על רקע העובדה, שמעולם לא בוצע ולא נסה מיבצע כגון זה, אבל מזלם של המוטסים עמד להם בכך, שבכל מהלך ההתקדמות באירופה היו מיפקדותיהם יוזמת — ול-עיתים מתבקשות — לתכנן מיבצעים דרי-מים, שכולם בוטלו (לרוב מפני שהתקד-מות כוחות-הקרקע היתה מהירה מדי). כך נצבר אצלם נסיון תיכונני רב, וגם עמדו לרשותם רעיונות, תיכוננים ושגיאות-מתוקנות קודמים. מבחינת הפרובלמטיקה המיקצועית, רשמו התיכונן ואיכות עבר-דתימטה את הפרק המזהיר ביותר של "גן-השוק", בצד בעלות-הברית. הישג עצום אחר של המיבצע

טונו

ה שבוע

משחקי הליגות האנגליות

מינימום הפרס הראשון

200.000 ל"י

מינימום כלל הפרסים

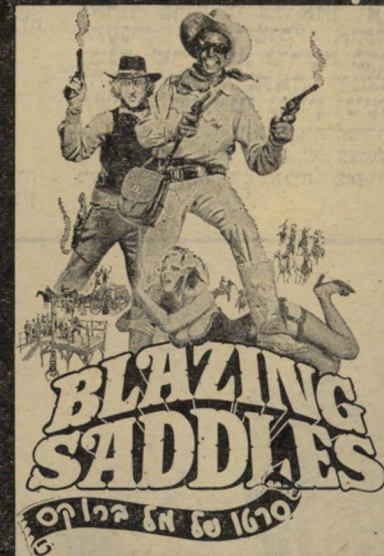
400.000 ל"י

יום ה' - המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך תנועה קבועה - מלא טונו בכל שבועי

המונצה להסדר התימורים בספורט

נהיתם ב, סרט אילם תצחקו שבעתיים בסרט אופפים לוהטים

ג'ון ווילרד קליבו ליטל קאו מדליו

בן-יהודה, תל-אביב - שבוע 2 מוצ"ש 7.15, 9.30 חול 4.30, 7.15, 9.30

מורלה **רובקס**
הטפסים המעצבים כיצירת אמנות שנה טובה עם